

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0071

2014. gada ziņojums par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu

Eiropas Parlamenta 2016. gada 8. marta rezolūcija par 2014. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu (2015/2128(INI))

(2018/C 050/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 5. punktu,
- ņemot vērā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 31. jūlija ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2014. gada ziņojums” (COM(2015)0386) un pievienotos dienesta darba dokumentus (SWD(2015)0151, SWD(2015)0152, SWD(2015)0153, SWD(2015)0154, SWD(2015)0155 un SWD(2015)0156),
- ņemot vērā OLAF 2014. gada ziņojumu,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas 2014. gada darbības ziņojumu,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2014. finanšu gadā ar iestāžu atbildēm,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 8. oktobra paziņojumu “ES budžeta aizsargāšana līdz 2014. gada beigām” (COM(2015)0503),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 16. septembra atzinumu “Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā: uzņēmumu un pilsoniskās sabiedrības interešu ievērošana” (CCMI/132),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 3. februāra ziņojumu “ES pretkorupcijas ziņojums” (COM(2014)0038),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Regulu (ES) Nr. 250/2014, ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma “Hercule III”) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 84, 20.3.2014., 6. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 17. jūlija priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (COM(2013)0534),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. jūlija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (COM(2012)0363),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūciju par ES centieniem korupcijas apkarošanā ⁽³⁾, 2010. gada 18. maija deklarāciju par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽⁴⁾ un Komisijas 2011. gada 6. jūnija paziņojumu "Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā" (COM(2011)0308),
 - ņemot vērā Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas pasūtīto 2015. gada ziņojumu par PVN izstrūkumu,
 - ņemot vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu par publiskā iepirkuma problēmām saistībā ar ES kohēzijas politikas izdevumiem,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-105/14 — *Taricco* un citi,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A8-0026/2016),
- A. tā kā dalībvalstis un Komisija ar dalītu atbildību īsteno aptuveni 80 % Savienības budžeta; tā kā dalībvalstis ir galvenokārt atbildīgas par pašu resursu, cita starpā PVN un muitas nodokļu, iekasēšanu;
- B. tā kā pareizai publisko līdzekļu izmantošanai un ES finanšu interešu aizsardzībai ir jābūt galvenajiem elementiem ES politikā, kas paredz palielināt pilsoņu uzticību, nodrošinot to, ka no viņiem iekasētie līdzekļi tiek izmantoti pienācīgi, efektīvi un lietderīgi; tā kā šo pareizo finanšu pārvaldību būtu jāīsteno kopā ar lietderīgas līdzekļu izmantošanas pieeju;
- C. tā kā, lai sasniegtu labus darbības rezultātus, ir vajadzīgs ieguldījums, iznākums, koprezultāts un ietekme, kurus regulāri izvērtē lietderības revīzijās;
- D. tā kā dalībvalstu tiesisko un administratīvo sistēmu daudzveidība rada sarežģītus apstākļus pārkāpumu novēršanai un krāpšanas apkarošanai, un tā kā tādēļ Komisijai būtu jāpastiprina centieni, lai nodrošinātu, ka krāpšanas apkarošana notiek efektīvi un sniedz taustāmākus un labākus rezultātus;

⁽¹⁾ OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 121. lpp.⁽⁴⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 62. lpp.⁽⁵⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

- E. tā kā Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ir atbildīgs par Savienības finansiālo interešu aizsardzību, izmeklējot krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību gadījumus; tā kā tā Uzraudzības komiteja tika izveidota, lai pastiprinātu un garantētu OLAF neatkarību, regulāri uzraugot tā izmeklēšanas funkcijas īstenošanu; tā kā Uzraudzības komiteja jo īpaši uzrauga situāciju attiecībā uz procesuālo garantiju piemērošanu un izmeklēšanas ilgumu, pamatojoties uz ģenerāldirektora iesniegto informāciju atbilstīgi Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 7. panta 8. punktam;
- F. tā kā korupcija skar visas dalībvalstis un katru gadu ES ekonomikai izmaksā ap EUR 120 miljardiem, kā norādīts Komisijas pirmajā ziņojumā par ES korupcijas apkarošanas politiku, kas publicēts 2014. gada februārī;
- G. tā kā korupcija var palīdzēt Eiropā finansēt organizētās noziedzības vai terorisma tīklu darbības; tā kā korupcija arī mazina iedzīvotāju uzticību iestādēm un demokrātiskajiem procesiem;
- H. tā kā papildus šim vispārpieņemtam apsvērumam, kas pamatojas uz tiesiskuma jēdzienā ietvertiem ētikas principiem, krāpšanas un korupcijas apkarošana arī sekmē Savienības konkurētspēju pasaules ekonomikā,
1. pieņem zināšanai Komisijas ziņojumu "Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2014. gada ziņojums"; prasa, lai Komisija gada ziņojumos par ES finansiālo interešu aizsardzību (PIF ziņojumi) savlaicīgāk reaģētu uz Parlamenta prasībām;

Pārkāpumu konstatēšana un ziņošana par tiem

2. norāda, ka ir ziņots par pārkāpumiem aptuveni EUR 3,24 miljardu apmērā; uzsver, ka to krāpniecisko un ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu kopējā finansiālā ietekme, par kuriem tika ziņots 2014. gadā, ir par 36 % lielāka nekā 2013. gadā, savukārt šādu pārkāpumu skaits ir pieaudzis par 48 %; uzsver, ka EUR 2,27 miljardi no ziņoto pārkāpumu apmēra bija saistīti ar izdevumiem, kas veidoja 1,8 % no visiem maksājumiem;
3. uzsver, ka 2014. gadā kopumā Komisijai tika ziņots par 16 473 pārkāpumiem, no kuriem 1 649 bija krāpnieciski pārkāpumi par kopējo summu aptuveni EUR 538,2 miljonu apmērā; norāda, ka ar izdevumiem saistīti krāpnieciski pārkāpumi bija notikuši par EUR 362 miljoniem, kas veido 0,26 % no kopējiem maksājumiem, savukārt ar ienākumiem saistīti pārkāpumi bija notikuši par EUR 176,2 miljoniem, kas veido 0,88 % no 2014. gadā iekasēto tradicionālo pašu resursu (TPR) bruto summas;
4. uzsver, ka to krāpniecisko un ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu kopējā finansiālā ietekme, par kuriem tika ziņots 2014. gadā, ir par 47 % lielāka nekā 2013. gadā, savukārt šādu pārkāpumu skaits ir samazinājies par 5 %; arī norāda, ka ar krāpšanu nesaistītie pārkāpumi izdevumu jomā ietekmēja 1,54 % no visiem maksājumiem, un pārkāpumi izdevumu jomā ietekmēja 3,66 % no 2014. gadā iekasētajiem TPR;
5. mudina Komisiju uzņemties pilnu atbildību par to līdzekļu atgūšanu, kas nelikumīgi izmaksāti no ES budžeta, kā arī labāk iekasēt pašu resursus un noteikt vienādus ziņojumu sniegšanas principus visām dalībvalstīm, lai vāktu atbilstīgus, salīdzināmus un precīzus datus;
6. uzsver, ka ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu cēlonis bieži vien ir nepietiekamas zināšanas par sarežģītajiem noteikumiem un prasībām; uzskata, ka šādu pārkāpumu skaits mazināsies, ja dalībvalstis un Komisija vienkāršos noteikumus un procedūras; uzskata — lai šos pārkāpumus, tostarp krāpšanu, izskaustu, par tiem ir jābūt informētām visām Eiropas Savienības, dalībvalstu, reģionālajām un pašvaldību iestādēm un plašai sabiedrībai; norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi visās ES finansējuma īstenošanā iesaistītajās iestādēs un struktūrvienībās ieviest krāpšanas novēršanai un apkarošanai labvēlīgu praksi, un aicina dalībvalstis sekmēt šādas paraugprakses apmaiņu;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

7. atgādina, ka dalībvalstīs tiek īstenota fiskālā konsolidācija un budžeta ierobežojumi ar mērķi panākt ilgtspējīgākas finanses, un pauž stingru pārlicību, ka visi pieejamie resursi ir vajadzīgi ieguldījumiem dalībvalstīs ar mērķi stimulēt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi; uzskata, ka ir jāveic visi iespējamie pasākumi, lai novērstu un apturētu jebkādas krāpnieciskas darbības tirdzniecības politikā un ar to saistītajās jomās, šim nolūkam kombinējot visus atbilstīgos politikas instrumentus (piemēram, kriminālizmeklēšanu, uzticamas analīzes modeļu izstrādi un pasākumus ar nepilnīgu Komisijas politiku saistītu trūkumu un kļūdu novēršanai; aicina dalībvalstis darīt vēl vairāk, lai nodrošinātu, ka ES budžeta līdzekļi tiek pareizi izlietoti projektiem, kas Eiropā sekmē izaugsmi un darbvietu radīšanu, un atgūtu muitas parādu pēc krāpšanas konstatēšanas; uzsver vispārīgāku faktu, ka nelikumīgas tirdzniecības un nelikumīgu finanšu plūsmu apkarošanai joprojām vajadzētu būt ES un dalībvalstu svarīgai prioritātei;

8. atzinīgi vērtē Komisijas pieņemto daudzgadu krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas palīdz mazināt ievērojamās atšķirības attiecībā uz katras dalībvalsts paziņoto pārkāpumu skaitu;

Ieņēmumi — pašu resursi

9. ar satraukumu konstatē, ka 2014. gadā salīdzinājumā ar 2013. gadu par 191 % pieauga līdzekļu apjoms, par kuru notikuši ar krāpšanu nesaistīti pārkāpumi attiecībā uz tradicionālajiem pašu resursiem (TPR);

10. pauž bažas, ka 2014. gadā krāpniecisku pārkāpumu un ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu gadījumā TPR tika atgūti par 24 %, kas ir vēsturiski zemākais rādītājs; mudina dalībvalstis ātrāk atgūt atmaksājamās summas, un jo īpaši mudina to darīt tās dalībvalstis, kurām ir jāatgūst lielākās summas, lai uzlabotu to ekonomikas atlabšanu;

11. pauž bažas, ka PVN iztrūkums un lēstie PVN iekasēšanas zaudējumi 2013. gadā sasniedza EUR 168 miljardus; uzsver, ka 13 no 2014. gadā pārbaudītajām 26 dalībvalstīm vidējais PVN iztrūkums pārsniedza 15,2 %; norāda, ka Komisijai nav pieejama informācija, ar kuru ir apmainījušās dalībvalstis, lai novērstu un apkarotu tā saukto karuselveida krāpšanu; aicina visas dalībvalstis piedalīties visās *Eurofisc* darbības jomās, lai sekmētu informācijas apmaiņu ar mērķi sekmēt krāpšanas apkarošanu; atgādina, ka Komisija ir pilnvarota kontrolēt un uzraudzīt dalībvalstu veiktos pasākumus; aicina Komisiju pilnībā izmantot savas izpildu pilnvaras, lai kontrolētu dalībvalstis un palīdzētu tām apkarot krāpšanu PVN jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; atzīst, ka Komisija kopš 2013. gada ir izmantojusi ātrās reaģēšanas mehānismu, lai cīnītos pret apjomīgu un pēkšņu krāpšanu, kas saistīta ar PVN;

12. mudina Komisiju izstrādāt mehānismu, kas motivētu uzņēmumus maksāt parastos nodokļus, nevis apiet tos;

13. konstatē, ka aizvien palielinās *Eurojust* un Eiropola atbalstīto koordinācijas centru skaits; atzinīgi vērtē pārrobežu operāciju *Vertigo 2* un *Vertigo 3* rezultātus un Vācijas, Polijas, Nīderlandes, AK, Beļģijas, Spānijas, Čehijas un Šveices tiesībsardzības un tiesu iestāžu efektīvo sadarbību, kas ļāva neitralizēt kriminālos tīklus, kuri bija atbildīgi par nodokļu ieņēmumu, tostarp PVN, izkrāpšanu aptuveni EUR 320 miljonu apmērā;

14. pauž bažas par muitas kontrolēm un ar tām saistīto muitas nodokļu iekasēšanu, kas ir daļa no pašu resursiem ES budžetā; norāda, ka dalībvalstu muitas iestādes veic kontroles, lai pārbaudītu, vai importētāji ievēro noteikumus par muitas tarifiem un importu, un uzsver, ka Revīzijas palāta ir konstatējusi šo kontroļu atšķirīgo kvalitāti dažādās dalībvalstīs; aicina Komisiju atjaunināt 2014. gadā publicēto Muitas revīzijas rokasgrāmatu, lai likvidētu Revīzijas palātas konstatētās nepilnības, piemēram, jautājumus par to, kā rīkoties ar citā dalībvalstī muitotu importu;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

Izdevumi

15. ar bažām norāda, ka ar izdevumiem saistīto krāpniecisko pārkāpumu skaits, par kuriem tika ziņots 2014. gadā, ir samazinājies tikai par 4 % pēc tam, kad 2013. gadā tas palielinājās par 76 %; mudina kompetentās iestādes veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai samazinātu krāpniecisko pārkāpumu skaitu, tomēr to nepanākt, pazeminot kontroles standartus;

16. pauž bažas par to, ka stabili palielinās ar krāpšanu nesaistītu ziņoto pārkāpumu skaits un finansiālais apjoms attiecībā uz tieši pārvaldītiem ES līdzekļiem; pauž pārstiegumu, ka ziņoto krāpniecisko pārkāpumu apjoms 2014. gadā ir četrkārtējais salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, un lūdz Komisijai sniegt detalizētus paskaidrojumus un veikt nepieciešamos pasākumus šīs tendences apkarošanai;

17. tādējādi pauž bažas par to, ka 2014. gadā visvairāk tika ziņots par krāpnieciskajiem pārkāpumiem lauku attīstības nozarē, kurā ir lielākais šādu pārkāpumu pieaugums salīdzinājumā ar 2013. gadu; norāda, ka aptuveni 71 % no visiem ziņotajiem krāpnieciskajiem pārkāpumiem dabas resursu jomā (lauksaimniecība, lauku attīstība un zivsaimniecība) bija notikuši Ungārijā, Itālijā, Polijā un Rumānijā;

18. atzīst, ka dalībvalstis ir atguvušas Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) līdzekļus zem vispārējā vidējā līmeņa un ka līdz 2014. gada beigām bija atgūta mazāk kā puse no līdzekļiem, kas bija jāatmaksā 2009. gadā konstatēto pārkāpumu gadījumos; norāda uz būtisko atšķirību starp dalībvalstīm attiecībā uz to spēju atgūt summas, kas zaudētas saistībā ar konstatētajiem nelikumīgajiem maksājumiem kopējās lauksaimniecības politikas jomā, un mudina Bulgāriju, Franciju, Grieķiju un Slovākiju būtiski uzlabot savus rezultātus; atzīst, ka noskaidrošanas mehānisms (50/50 noteikums) ir ievērojams stimuls dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk atgūt no saņēmējiem saskaņā ar ELGF piešķirtos maksājumus; pauž nožēlu, ka 2014. gadā jau trešo gadu pēc kārtas ir pieaudzis ar ELGF saistīto krāpniecisko pārkāpumu skaits un jau ceturto gadu pēc kārtas ir pieaudzis ar lauku attīstību saistīto krāpniecisko gadījumu skaits; uzsver nepieciešamību ātrāk atgūt šos līdzekļus;

19. norāda, ka pārkāpumi saistībā ar kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanu 2014. gadā ir atgriezušies 2012. gada salīdzināmā līmenī pēc tam, kad 2013. gadā tie bija ievērojami palielinājušies; konstatē, ka 2010.–2014. gada laikposmā visbiežāk konstatētā pārkāpumu kategorija bija "Darbības/projekta neatbilstība atbalsta saņemšanai", kam sekoja "Publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumi";

20. norāda, ka ar izdevumiem saistīto ziņoto krāpniecisko pārkāpumu skaits 2014. gadā salīdzinājumā ar 2013. gadu ir samazinājies par 5 % (ziņots par 306 gadījumiem); pauž nopietnas bažas par to, ka 2014. gadā salīdzinājumā ar 2013. gadu par EUR 115 miljoniem (76 %) ir palielinājies krāpnieciskajos pārkāpumos skarto līdzekļu apmērs, kas ir galvenokārt tādēļ, ka ir strauji pieaudzis (par 660 %) ar Kohēzijas fondu saistīto līdzekļu apmērs; norāda, ka no 74 krāpšanas gadījumiem kohēzijas politikas jomā, kas konstatēti laikā no 2008. gada līdz 2014. gadam, 61 gadījums (82 %) tika konstatēts trijās dalībvalstīs — Vācijā (42 gadījumi), Polijā (11 gadījumi) un Slovēnijā (8 gadījumi); pauž bažas, ka 14 dalībvalstīm šajā laika posmā krāpšanas rādītājs bija 0 %, kas var radīt jautājumus par to kontroles sistēmu efektivitāti;

21. turklāt pauž satraukumu, ka kohēzijas jomā vidējais laiks no pārkāpuma izdarīšanas, konstatēšanas un galīgās paziņošanas Komisijai ir palielinājies līdz 3 gadiem un 4 mēnešiem; atgādina, ka pārkāpuma konstatēšanas gadījumā tiek uzsāktas turpmākas procedūras (iekasēšanas rīkojumi, OLAF izmeklēšana u. c.); mudina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai uzlabotu pārkāpumu konstatēšanu un ziņošanu par tiem;

22. atzinīgi vērtē to, ka ir kopumā samazinājušies pārkāpumi attiecībā uz Pirmspievienšanās palīdzību (PAA); pauž nožēlu par to, ka kopš 2010. gada stabili palielinās ar Pirmspievienšanās instrumentu (IPA) saistīto pārkāpumu apmērs un gadījumu skaits, un šajā negatīvajā tendencē galvenokārt vainojama Turcija, un aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai uzlabotu šo situāciju, jo īpaši ņemot vērā gaidāmos pasākumus ES un Turcijas sadarbības uzlabošanai;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

Konstatētās problēmas un veicamie pasākumi*Labāka ziņošana*

23. ar bažām norāda, ka, neraugoties uz neskaitāmiem Parlamenta aicinājumiem izveidot visās dalībvalstīs vienotus ziņošanas principus, situācija joprojām ir ārkārtīgi neapmierinoša un joprojām ir būtiskas atšķirības attiecībā uz dalībvalstu ziņoto krāpniecisko un ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu skaitu; uzskata, ka šī problēma rada nepareizu priekšstatu par reālo situāciju attiecībā uz pārkāpumu līmeni un ES finansiālo interešu aizsardzību; mudina Komisiju pielikt nopietnas pūles, lai atrisinātu problēmu par dalībvalstu atšķirīgo pieeju pārkāpumu konstatēšanā un ES tiesiskā regulējuma neviendabīgo interpretēšanu;

24. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos reizi divos gados publicēt ES Pretkorupcijas ziņojumu un ar nepacietību gaida turpmākā ziņojuma publicēšanu 2016. gada sākumā; aicina Komisiju pievienot sadaļu par ES iestāžu darbības rezultātiem korupcijas apkarošanā, veicot sīkāku analīzi ES iestāžu līmenī par politikas nostādņu īstenošanu, lai apzinātu kritiskos aspektus, jutīgās jomas un riska faktorus, kas veicina korupciju;

25. aicina Komisiju harmonizēt sistēmu attiecībā uz ziņošanu par krāpšanu un paredzēt noteikumus attiecībā uz ziņošanu par visiem dalībvalstīs īstenotiem tiesvedības pasākumiem attiecībā uz ES resursu iespējamu krāpniecisku izmantošanu, tostarp prasību ziņot, konkrēti norādot īstenoto tiesvedības pasākumu, pamatojoties uz OLAF ieteikumiem tiesvedības jomā;

26. aicina Komisiju izstrādāt sistēmu korupcijas līmeņa noteikšanai dalībvalstīs un dalībvalstu korupcijas novēršanas politikas virzienu novērtēšanai, kas paredz stingrus rādītājus un viegli piemērojamus vienotus kritērijus, pamatojoties uz Stokholmas programmas prasībām; pauž bažas par dalībvalstu datu uzticamību un kvalitāti; tādēļ aicina Komisiju cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu visaptverošu, precīzu un ticamu datu sniegšanu, paturot prātā mērķi pilnībā īstenot vienotās revīzijas sistēmu; aicina Komisiju izstrādāt korupcijas indeksu dalībvalstu klasificēšanai;

27. aicina Komisiju korupcijas apkarošanas rezultātu ikgadējā izvērtēšanā sniegt dalībvalstīm konkrētas pamatnostādnes, kā sekmēt katras dalībvalsts uzņemto korupcijas apkarošanas saistību pakāpenisku un pastāvīgu īstenošanu;

28. atkārtoti aicina Komisiju drīzumā ierosināt tiesību aktus par obligātu aizsardzības līmeni trauksmes cēlējiem Eiropas Savienībā; aicina Eiropas Savienības iestādes grozīt Civildienesta noteikumus, lai nodrošinātu, ka tie ne tikai oficiāli paredz ierēdņiem ziņot par pārkāpumiem, bet arī nosaka pienācīgu aizsardzību trauksmes cēlējiem; aicina tās Eiropas Savienības iestādes, kas vēl to nav izdarījušas, un pārējās struktūras nekavējoties īstenot Civildienesta noteikumu 22. panta c) apakšpunktu; stingri prasa visām ES iestādēm pieņemt iekšējos noteikumus par darbinieku veiktu trauksmes celšanu un viņu pienākumiem, koncentrējoties uz trauksmes cēlēju aizsardzību; uzskata, ka šie standarti būtu noteikti jāpiemēro arī attiecībā uz tiem trauksmes cēlējiem, kas atklāj krāpšanu saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem, tostarp tirdzniecības nolīgumiem;

29. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt piekļuvi informācijai un lobēšanas darbību pārredzamību, kā arī izmantot ES līdzekļus, lai atbalstītu neatkarīgu organizāciju darbu šajā jomā;

30. uzskata, ka pārredzamības līmeni varētu palielināt, reģistrējot ES lobēšanas ietekmi uz likumdošanas procesu ar mērķi īstenot pāreju no brīvprātīga uz obligātu visu ES lobēšanas darbību reģistru visām ES iestādēm;

31. mudina Komisiju arī turpmāk īstenot tās stingro politiku attiecībā uz maksājumu pārtraukšanu un apturēšanu atbilstīgi attiecīgajam juridiskajam pamatam; atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija ir pieņēmusi jaunu lēmumu par Agrīnās brīdināšanas mehānismu (EWS); ar nepacietību gaida, kad Komisija ierosinās izveidot visaptverošu agrīnās konstatēšanas un izslēgšanas sistēmu; aicina Komisiju labāk informēt dalībvalstis un vietējās pašpārvaldes par tās politikas īstenošanu, ņemot vērā, ka šo procesu nevajadzētu traucēt politiskiem apsvērumiem;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

32. līdz ar to prasa visaptveroši piemērot LESD 325. pantu visos Savienības politikas virzienos un rīkoties ne tikai tādēļ, lai reaģētu uz krāpšanas gadījumiem, bet arī lai novērstu tos; prasa ievērot LESD 325. pantu un jo īpaši tā 5. punktu attiecībā uz gada ziņojumiem, kas pašlaik tiek iesniegti gadu vēlāk; prasa jo īpaši vienkāršot ES dotāciju izmantošanu kohēzijas politikā; prasa izmantot saskaņotas procedūras un ratificēt Savienības un trešo valstu vai trešo personu organizāciju nolīgumus par krāpšanas apkarošanu reģionālā un starptautiskā līmenī; prasa īstenot ieteikumus par rīcības plānu, kas minēti Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūcijā par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamajiem pasākumiem un iniciatīvām⁽¹⁾, jo īpaši 130. ieteikumu par dalībvalstu veikto krāpšanas un noziedzības apkarošanas pasākumu rezultātu novērtējumu un 131. punktu par vispārēju rīcības plānu organizētās noziedzības, korupcijas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanai 2014.–2019. gada laikposmā (i)–xxi) apakšpunkts); prasa darīt pieejamu informāciju par pirmajiem rezultātiem, ko sniegusi direktīva naudas viltošanas jomā; prasa sniegt plašāku informāciju par OLAF izmantotajiem instrumentiem krāpšanas apkarošanai, kā arī par to, kā tiek koordinētas dalībvalstu īstenotās procedūras izkrāpto līdzekļu atgūšanai;

33. prasa, lai ES pieteiktos dalībai Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupā (GRECO);

34. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gadā spēkā bija 48 nolīgumi, kas ietvēra savstarpēju administratīvu palīdzību un attiecās uz 71 valsti, savukārt ar 49 valstīm, tostarp tādām lielām tirdzniecības partnerēm kā ASV un Japāna, šādi nolīgumi tiek apspriesti, un aicina pastāvīgi informēt Parlamentu par šo sarunu attīstību; uzsver — lai aizsargātu ES intereses un efektīvi apkarotu krāpšanu, vispirms ir jāraugās, lai tiktu piemēroti tiesību akti un lai visas puses ievērotu attiecīgos starptautiskos nolīgumus, tostarp attiecīgās krāpšanas un korupcijas apkarošanas klauzulas, kas paredz sankcijas; mudina Komisiju turpināt sadarbību ar pārējām valstīm krāpšanas apkarošanas pasākumu jomā un pieņemt jaunus administratīvās sadarbības pasākumus; aicina Komisiju arī turpmāk visos ES starptautiskajos nolīgumos iekļaut noteikumus par krāpšanas un korupcijas apkarošanu, lai paredzētu iestrādes ciešākai sadarbībai organizētās noziedzības, cilvēktirdzniecības un citu nelegālas vai nelikumīgas tirdzniecības veidu apkarošanā;

35. atzinīgi vērtē ES makrofinansālās palīdzības (MFP) programmas nozīmīgo lomu attiecībā uz reformu veicināšanu valstīs, ar kurām ES ir ciešākās tirdzniecības attiecības; prasa Komisijai arī turpmāk sniegt ziņojumus Parlamentam un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka visi līdzekļi tiek izmantoti, pilnībā ievērojot pamatregulu, un atbilstīgi reģionālajai kohēzijai un reģionālās stabilitātes veicināšanai, tādējādi mazinot risku, ka atmaksājамie aizdevumi tiks izmantoti nepareizi; prasa veikt ilgtermiņa novērtējumu attiecībā uz MFP programmu ietekmi uz korupcijas un krāpšanas apkarošanas centieniem saņēmējvalstīs;

36. atkārtο aicinājumu katras dalībvalsts revīzijas palātām publicēt valsts deklarācijas par ES finansējuma izlietojumu;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis attiecīgajā līmenī izveidot savstarpēji savienotas datubāzes, kurās iekļautu kohēzijas politikas jomas pārkāpumus, tostarp ar publisko iepirkumu saistītus pārkāpumus, un kuru informācija būtu izmantojama, lai jēgpilni un visaptveroši analizētu pārkāpumu biežumu, smaguma pakāpi un cēloņus, kā arī krāpnieciskos pārkāpumus iesaistītā finansējuma apmēru; uzsver, ka dalībvalstīm ir jānodrošina tas, ka Komisijai tiek pienācīgi un laicīgi iesniegti precīzi un salīdzināmi dati, nesamērīgi nepalielinot administratīvo slogu;

Labāka kontrole

38. uzsver pārkāpumu sarežģīto raksturu; uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāveic stingri pasākumi krāpniecisko pārkāpumu apkarošanai; uzskata, ka ar krāpšanu nesaistītos pārkāpumus būtu jārisina ar administratīviem pasākumiem un jo īpaši paredzot pārredzamākas un vienkāršākas prasības, Komisijai sniedzot lielāku tehnisko palīdzību dalībvalstīm, kā arī vairāk apmainoties ar labu praksi un gūto pieredzi; uzskata, ka ES un dalībvalstu līmenī būtu jāsaņem kļūdu īpatsvara aprēķināšanas metodika;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0444.

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

39. atzinīgi vērtē to, ka Kopienas *ex ante* un *ex post* kontrolēs tiek atklāti arvien vairāk pārkāpumu gadījumi, un līdz ar to uzskata, ka šādas kontroles būtu jāveicina vēl vairāk;

40. aicina attiecīgās dalībvalstu iestādes īstenot labāku kontroli un izmantot visu pieejamo informāciju, lai nepieļautu kļūdas un neatbilstošus maksājumus ES līdzekļu jomā;

41. mudina Komisiju vēl vairāk stiprināt savu uzraudzības lomu, izmantojot revīzijas, kontroles un pārbaudes darbības, novēršanas darbību plānus un agrīna brīdinājuma vēstules; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus un izmantot savu potenciālu, lai konstatētu un labotu kļūdas, pirms Komisijai tiek pieprasīta kompensācija; šajā sakarībā uzsver preventīvo pasākumu īpašo nozīmi maksājumu novēršanā, tādējādi novēršot nepieciešamību pēc turpmākām darbībām nepareizi piešķirto līdzekļu atgūšanai;

42. atkārtoti aicina Komisiju izstrādāt sistēmu informācijas apmaiņai kompetento iestāžu starpā, lai varētu savstarpēji salīdzināt divu vai vairāku dalībvalstu grāmatvedības ierakstus ar mērķi novērst transnacionālo krāpšanu saistībā ar strukturālajiem un investīciju fondiem, tādējādi nodrošinot transversālu pieeju ES finansiālo interešu aizstāvībai;

43. atzinīgi vērtē to, ka visi Komisijas dienesti ir 2014. gadā izstrādājuši un īstenojuši savas korupcijas apkarošanas stratēģijas; aicina ES aģentūras, izpildaģentūras un kopuzņēmumus rīkoties tāpat; uzsver krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu (AFCOS) lomu krāpšanas apkarošanā; atzinīgi vērtē Bulgārijas, Grieķijas, Horvātijas, Maltas un Slovērijas izstrādātās nacionālās stratēģijas krāpšanas apkarošanai un aicina attiecīgās dalībvalstis pēc iespējas ātrāk iesniegt savas nacionālās stratēģijas krāpšanas apkarošanai; aicina Komisiju cieši uzraudzīt attiecīgo stratēģiju īstenošanu;

44. turklāt ar nepacietību gaida ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju par to, kā tiek pārvaldīti līdzekļi; prasa nodrošināt visaptverošu apmācību līdzekļu pārvaldībā iesaistīto iestāžu darbiniekiem, jo īpaši krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestu (AFCOS) darbiniekiem, lai viņi varētu izstrādāt savas nacionālās stratēģijas krāpšanas apkarošanai;

45. atzinīgi vērtē pozitīvos rezultātus programmas "Hercule III" pirmajā gada pārskatā; pauž bažas par to, ka šai programmai paredzētais budžets varētu būt nepietiekams; prasa uz darbības rezultātiem pamatotu papildu informāciju, jo īpaši par 55 konferenci un apmācību kursu ietekmi uz to dalībvalstu pasākumu efektivitāti, kas īstenoti ar mērķi apkarot krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, kas skar ES finansiālās intereses;

46. atkārtoti, ka atbilstīgi LESD 325. panta 2. punktam "lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, dalībvalstis veic tādas pašas pasākumus, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses"; pauž viedokli, ka šis noteikums Eiropas Savienībā netiek ievērots; uzskata, ka Komisijai būtu jāizstrādā horizontāla politika krāpšanas un korupcijas apkarošanai; uzsver, ka Komisija arī ir atbildīga par līdzekļu lietderīgu izlietojumu, un tādēļ aicina Komisiju ieviest iekšējas veiktspējas prasības;

47. uzskata, ka ir vajadzīga lielāka ES pilsoņu iesaistīšanās plānošanas un kontroles posmos, izmantojot viegli pieejamus informācijas rīkus, jo īpaši gadījumos, kad tiek finansēti lieli infrastruktūras projekti; aicina Komisiju apsvērt iespēju īstenot līdzdalīgu budžeta izstrādi, lai iesaistītu pilsoņus ES līdzekļu izlietojuma uzraudzībā, un izveidot pieejamu elektronisko biroju, kuram ziņot par krāpšanas gadījumiem;

48. norāda, ka dalībvalstīs (gan starp dalībvalstīm, gan pašu dalībvalstu teritorijā) šie pārkāpumi joprojām tiek dažādi definēti, klasificēti un atklāti un atšķiras arī ziņošana par tiem, galvenokārt tāpēc, ka pastāv atšķirīgas pārkāpumu definīcijas; uzskata, ka ir jāturpina šīs jomas noteikumu saskaņošana, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas 2015. gada 8. jūlija deleģēto regulu par ziņošanu par pārkāpumiem, ar ko papildina Kopīgo noteikumu regulu; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt saskaņotas stratēģijas attiecībā uz šo pārkāpumu izskatīšanu un krāpšanas apkarošanu kohēzijas politikā; uzsver Komisijas profilaktiskos un koriģējošos pasākumus krāpniecisku pasākumu novēršanai, tostarp pārtraucot 193 maksājumus, kas bija paredzēti saskaņā ar kohēzijas politiku;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

49. atgādina, ka Kopīgo noteikumu regula paredz iestādēm pieņemt efektīvus un proporcionālus krāpšanas apkarošanas pasākumus, kas būtu jāiestrādā valstu krāpšanas apkarošanas stratēģijās; aicina Komisiju pastiprināt preventīvas darbības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē agrīnās risku noteikšanas sistēmas izveidi un jo īpaši aicina stiprināt vadošo iestāžu tehniskās un administratīvās spējas, lai varētu nodrošināt stingrākas kontroles sistēmas, ar kurām varētu samazināt krāpšanas risku un palielināt atklāšanas spējas, tostarp arī mazāk attīstītos reģionos, neradot lieku finanšu un administratīvu slogu; uzsver, ka preventīvām darbībām vajadzētu paredzēt to darbinieku pastāvīgu apmācību un atbalstu, kas kompetentajās iestādēs ir atbildīgi par finansējuma pārvaldību un kontroli, kā arī paredzēt informācijas un paraugprakses apmaiņu; atgādina par pašvaldību un reģionālo iestāžu un partneru nozīmīgo lomu krāpšanas apkarošanā, nodrošinot pārredzamību un novēršot interešu konfliktus;

50. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu 2018. gadā veikt vidusposma novērtējumu, lai konstatētu, vai jaunā kohēzijas politikas regulatīvā sistēma labāk novērš un samazina pārkāpumu, tostarp krāpšanas, risku, un ar nepacietību gaida detalizētu informāciju par jauno noteikumu ietekmi uz pārvaldības un kontroles sistēmām gan attiecībā uz pārkāpumiem un krāpšanu, gan vispārēju politikas īstenošanu;

51. prasa Komisijai un Revīzijas palātai sekmēt revīzijas datu pārredzamību, sniedzot detalizētāku informāciju par dalībvalstīm ar labākajiem un sliktākajiem darbības rezultātiem katrā politikas jomā un nozarē, lai attiecīgie dalībnieki varētu apzināt jomas, kurās ir vajadzīga lielākā palīdzība, un paredzēt atbilstīgus pasākumus;

PIF direktīva un EPPO regula

52. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu 2014. gada ziņojumā par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību (PIF), ka PIF direktīva un Eiropas Prokuratūras regula (EPPO regula) papildinās un stiprinās tiesisko regulējumu un ievērojami pastiprinās cīņu pret krāpšanu; atkārtoti pauž viedokli, ka pēc iespējas ātrāk ir jāpieņem PIF direktīva, kuras darbības jomā būtu jāiekļauj arī PVN, un kurā būtu skaidri jādefinē noziegumi finanšu interešu aizsardzības jomā, jāparedz minimālie noteikumi par maksimāli piemērojamo brīvības atņemšanu un noilgumu; atgādina par *Tarrico* lietu, kurā Tiesa vērsa uzmanību uz to, ka krāpšana PVN jomā patiešām ir iekļauta 1995. gada PIF konvencijas definīcijā par krāpšanu PIF jomā;

53. uzsver, ka drīzumā būtu jāpieņem arī EPPO regula, un prasa Padomei paskaidrot iemeslus šo sarunu novilcināšanai;

Publiskais iepirkums

54. norāda, ka joprojām ir daudz pārkāpumu saistībā ar publiskā iepirkuma noteikumu neievērošanu; aicina dalībvalstis valsts tiesību aktos steidzami transponēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu⁽¹⁾, kas paredz obligātu e-iepirkuma procedūru un pārraudzības un ziņošanas pienākumus, lai mazinātu krāpšanu un citus nopietnus pārkāpumus; aicina Komisiju noteikt par obligātu visas ar saņēmējiem, jo īpaši apakšuzņēmējiem, saistītās dokumentācijas publicēšanu;

55. prasa Komisijai stingri piemērot pasākumus attiecībā uz rīcības brīvību un izslēgšanu publiskā iepirkuma jomā, katrā atsevišķā gadījumā veicot pienācīgas iepriekšējās darbības pārbaudes un piemērojot izslēgšanas kritērijus nolūkā izslēgt uzņēmumus ikvienā gadījumā, kad rodas interešu konflikts, jo tas ir būtiski, lai aizsargātu uzticēšanos iestādēm;

⁽¹⁾ OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

56. uzsver, ka daudzu 2007.–2013. gada plānošanas periodā konstatēto kļūdu pamatā ir bijusi publiskā iepirkuma noteikumu neievērošana, tostarp izvairīšanās no publiskā iepirkuma procedūras, sadalot līgumus mazākos piedāvājumos, lai nepārsniegtu maksimālās robežas, un neatbilstīgu procedūru izmantošana; norāda, ka jaunās publiskā iepirkuma direktīvas ir jātransponē līdz 2016. gada aprīlim; uzsver: lai samazinātu pārkāpumu skaitu, dalībvalstīm ir pareizi jāīsteno attiecīgās direktīvas; tādējādi prasa Komisijai izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz direktīvu pienācīgu īstenošanu; aicina Komisiju cieši uzraudzīt direktīvu īstenošanu; uzskata, ka *ex ante* nosacījumi varētu uzlabot publiskā iepirkuma procedūru; uzsver nepieciešamību pēc pārredzamiem un pieejamiem noteikumiem;

57. pauž bažas, ka netiek nodrošināta pilnīga pārredzamība attiecībā uz lielu infrastruktūras projektu finansēšanu; aicina Komisiju apsvērt iespēju iesniegt priekšlikumu, kas paredzētu obligāti publicēt visus finanšu pārskatus un projektus saistībā ar nozīmīgākajiem publiskajiem būvdarbiem;

58. aicina Komisiju publiskot visus dokumentus saistībā ar Lionas-Turīnas ātrgaitas dzelzceļa projektu un tā finansējumu;

59. aicina Komisiju izveidot pārkāpumu datubāzi, kas nodrošināt pamatu, lai varētu jēgpilni un visaptveroši analizēt ar publisko iepirkumu saistīto kļūdu biežumu, smaguma pakāpi un cēloņus; aicina dalībvalstu atbildīgās iestādes izveidot un analizēt savas pārkāpumu datubāzes, kurās būtu iekļauti arī ar publisko iepirkumu saistīti pārkāpumi, un sadarboties ar Komisiju, lai šie dati tiktu iesniegti tādā formātā, kas atvieglo Komisijas darbu, un Komisijai izdevīgā laikā;

60. apšaubā to, ka aizvien lielāks skaits nopietno kļūdu publiskā iepirkuma procedūrās nav saistīts ar krāpšanu, un aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt šo jautājumu, ne vien iesaistoties dialogā ar dalībvalstīm, lai tās labāk piemērotu pašreizējās un jaunās publiskā iepirkuma direktīvas, bet arī iesniedzot attiecīgās lietas turpmākai izskatīšanai OLAF;

61. norāda, ka ārkārtas situācijās, piemēram, izmantojot līdzekļus bēgļu vajadzībām, bieži tiek pieļautas atkāpes no ierastajām publiskā iepirkuma procedūrām, paredzot tiešu piekļuvi attiecīgajiem līdzekļiem; pauž nožēlu, ka šā iemesla pēc bieži vien ir notikuši pārkāpumi; aicina Komisiju efektīvāk uzraudzīt šādu atkāpju izmantošanu un plaši lietoto praksi publiskā iepirkuma līgumu sadalīšanai, lai nepārsniegtu maksimālās robežas, tādējādi izvairoties no parastās publiskā iepirkuma procedūras piemērošanas;

62. norāda, ka Revīzijas palāta Īpašajā ziņojumā Nr. 10/2015 "Jāpastiprina centieni risināt publiskā iepirkuma problēmas saistībā ar ES kohēzijas politikas izdevumiem" analizēja ar publisko iepirkumu saistītās procedūras; norāda, ka publiskā iepirkuma noteikumu neievērošana noved pie kļūdām, kas savukārt var radīt kavējumus īstenošanas gaitā un finanšu korekcijas; aicina Komisiju un dalībvalstis līdz 2016. gada beigām panākt pilnīgu atbilstību *ex ante* priekšnosacījumam attiecībā uz publiskā iepirkuma tiesību akta efektīvu piemērošanu, vēlākais, no 2016. gada beigām; aicina dalībvalstis nodrošināt 2014. gada publiskā iepirkuma direktīvu pienācīgu un ātru transponēšanu;

63. mudina dalībvalstis un Komisiju pilnībā izmantot informācijas tehnoloģijas (IT) rīku sniegtās iespējas publiskā iepirkuma jomā, tostarp e-iepirkuma, labas prakses apmaiņas un preventīvas risku noteikšanas rīkus; atzinīgi vērtē Komisijas izstrādātu tiesīsaistes brīdinājuma sistēmu par krāpšanas gadījumiem *Arachne*, kas identificē riskantākos projektus, pamatojoties uz noteiktiem riska rādītājiem, un aicina dalībvalstis šo sistēmu izmantot;

Uz darbības rezultātiem balstīta budžeta plānošana un izmaksu lietderības pieeja

64. uzsver, ka ir svarīgi rādīt piemēru, un atzinīgi vērtē starpiestāžu pieeju uz darbības rezultātiem balstītā budžeta plānošanā; aicina Komisiju pieņemt daudzgadu finanšu shēmas plānošanas, īstenošanas un kontroles pasākumus atbilstīgi uz darbības rezultātiem balstītas budžeta plānošanas principam;

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

65. norāda, ka ir svarīgi īstenot turpmākus pastāvīgus pasākumus, lai novērstu krāpnieciskus pārkāpumus, tomēr arī atkārtoti prasa pieņemt jaunu metodiku, kas atbilstīgi uz rezultātiem pamatotas ES budžeta plānošanas principam koncentrētos uz rezultātiem, nevis tikai formālu programmu novērtēšanu; aicina Komisiju pastiprināt pasākumus saistībā ar lietderības un efektivitātes rādītāju piemērošanu visām tās programmām, un nekonzentrēties vienīgi uz kļūdu īpatsvāru; turklāt aicina Komisiju nestrādāt vienīgi trijās galvenajās kategorijās (saimnieciskums, lietderība un efektivitāte), bet arī sākt koncentrēties uz jauno kategoriju trīsvienību (ekoloģija, vienlīdzība un ētika);

66. prasa finansējamo projektu atlases procesā obligāti iekļaut ekoloģiskās, ekonomiskās un sociālās pievienotās vērtības ex ante novērtējumus attiecībā gan uz Savienībā, gan ārpus tās īstenojamiem projektiem, un prasa publiskot un darīt pilnībā pieejamus šo novērtējumu rezultātus un izmantotos rādītājus;

67. norāda, ka joprojām netiek pienācīgi ziņots par rezultātiem un ka regulāri jāizvērtē ieguldījuma parametri (finanšu resursi, cilvēkresursu, organizatoriskie vai regulatīvie resursi, kas vajadzīgi programmas īstenošanai), iznākums (programmas plānotie rezultāti), koprezultāts (programmas tūlītējā iedarbība) un ietekme (ilgtermiņa pārmaiņas sabiedrībā);

68. atzinīgi vērtē dalībvalstu nacionālo kontaktpunktu tīkla izveidi un pretkorupcijas mērķu iekļaušanu ekonomikas pārvaldes Eiropas pusgada procesā;

69. mudina Komisiju nekavējoties publicēt novērtējumus par visiem nolīgumiem ar tabakas uzņēmumiem, lai noteiktu to, cik efektīvi ar šiem nolīgumiem tiek apkarota krāpšana un viltošana, kas skar ES finansiālās intereses, un izvērtētu to, vai šāda veida nolīgumus būtu jāatjauno.

70. uzsver Eiropas Revīzijas palātas, augstāko revīzijas iestāžu (SAI), Eiropas Komisijas un vadošo iestāžu lomu publisko izdevumu pareizības un izpildes rezultātu kontrolē; aicina Revīzijas palātu un Komisiju vēl vairāk uzlabot sadarbību ar dalībvalstu SAI, lai paplašinātu revidēto fondu un projektu darbības jomu un apmēru;

Tabakas izstrādājumu kontrabanda un viltotas preces

71. pauž bažas par Eiropas ombuda⁽¹⁾ konstatējumu, ka Komisija, izņemot Veselības aizsardzības ģenerāldirektorātu, pilnībā neīsteno ANO PVO noteikumus un pamatnostādnes attiecībā uz pārredzamību un tabakas izstrādājumu lobēšanu; tādēļ uzskata, ka ir apdraudēta Komisijas darbības ticamība un integritāte;

72. mudina visas attiecīgās ES iestādes īstenot PTO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli (FCTC) 5.3. pantu saskaņā ar tai pievienotajās pamatnostādnēs izklāstītajiem ieteikumiem; mudina Komisiju nekavējoties publicēt ar tabakas nozares uzņēmumiem noslēgto nolīgumu novērtējumu un FCTC īstenošanas ietekmes novērtējumu; aicina Komisiju nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz nolīgumiem tabakas nozarē un to iespējamu atjaunošanu, un mudina dalībvalstis regulāri ziņot par izdevumiem, kas radušies saistībā ar līdzekļiem, kuri saņemti šādu nolīgumu rezultātā;

73. atzinīgi vērtē daudzu tādu kopīgo muitas operāciju (JCO) sekmīgo iznākumu, kurās OLAF un dalībvalstis sadarbojās ar dažādiem trešo valstu dienestiem un kurās cita starpā tika konfiscēti 1,2 miljoni viltotu preču, tostarp smaržas, autodetaļas, elektroniskās ierīces un 130 miljoni cigarešu; uzsver, ka ar lieliem nodokļiem apliekamu preču kontrabanda rada būtiskus ES un dalībvalstu budžeta ieņēmumu zaudējumus un ka tiešais muitas ieņēmumu zaudējums tikai cigarešu kontrabandas dēļ gada laikā tiek lēsts vairāk nekā EUR 10 miljardu apmērā; norāda, ka viltotu preču tirdzniecība mazina ES, tās dalībvalstu un Eiropas uzņēmumu ienākumus;

⁽¹⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/en/press/release.faces/en/61027/html.bookmark>

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

74. pauž lielas bažas par to, ka aizvien biežāk tiek izmantota kontrabanda, cilvēktirdzniecība un pārējie nelikumīgās tirdzniecības veidi, kas ne tikai nelabvēlīgi ietekmē dalībvalstu muitas nodokļu ieņēmumus un līdz ar to arī ES budžetu, bet arī ir cieši saistīti ar starptautisko organizēto noziedzību, rada draudus patērētājiem un kaitējumu vienotā tirgus darbībai, kā arī mazina vienlīdzīgas konkurences apstākļus visiem uzņēmumiem, jo īpaši MVU; tādēļ prasa nodrošināt labāku koordināciju starp OLAF, muitas iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm, lai ne tikai cīnītos ar šīm problēmām, bet arī ierobežotu tādu preču tirdzniecību, ar kurām ES ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības;

75. uzsver, ka ir svarīgi nodalīt likumīgas ģenēriskās zāles no viltotām zālēm, lai netraucētu ģenērisko zāļu ražošanu un likumīgu tirdzniecību, un kārtējo reizi aicina visas dalībvalstis, kas ir parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas ANO Protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības izskaušanu, attiecīgo ratifikācijas procesu pabeigt pēc iespējas ātrāk;

Izmeklēšana un OLAF loma

76. norāda uz OLAF lomu dažādās JCO ar mērķi novērst zaudējumus ES budžetā un prasa OLAF iekļaut turpmākajos gada ziņojumos informāciju un konkrētus skaitļus par tā ieguldījumu ES budžeta ieņēmumu daļas aizsardzībā;

77. atzinīgi vērtē ikgadējās iestāžu sanāksmes starp Padomi, Komisiju, Parlamentu, OLAF un tā Uzraudzības komiteju; prasa noteikt principu, ka šīs sanāksmes rotācijas kārtībā vada trīs ES iestādes; aicina Komisiju atbalstīt Parlamenta iniciatīvu un mudina Padomi pārskatīt savu nelabvēlīgo nostāju šajā jautājumā;

78. atkārtο aicinājumu saistībā ar 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību⁽¹⁾ ātri atrisināt atlikušos problemātiskos jautājumus starp OLAF un tā Uzraudzības komiteju; atkārtο, ka ne OLAF, ne tā Uzraudzības komiteja nevar efektīvi pildīt savus oficiālos pienākumus, īstenojot pašreizējo ierobežoto sadarbību; ar bažām norāda uz attīstības trūkumu šajā jautājumā un uzskata šo situāciju par nepieņemamu; aicina Komisiju pilnībā īstenot savu funkciju un aktīvi censties rast ilgtermiņa risinājumu, kas būtu nekavējoties jāieievieš;

79. uzskata, ka Uzraudzības komitejā atbilstīgi tās pilnvarām vajadzētu būt neatkarīgiem darbiniekiem, kas nav piesaistīti OLAF administrācijai, un tai vajadzētu būt finansiāli neatkarīgai iestādei; aicina OLAF piešķirt Uzraudzības komitejai piekļuvi dokumentiem, kurus tā uzskata par nepieciešamiem savu uzdevumu izpildei atbilstoši tās pilnvarām; mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu par attiecīgu izmaiņu izdarīšanu OLAF regulā;

80. norāda, ka ir vērojamas atšķirības starp OLAF ievāktο informāciju no dalībvalstu publiskā un privātā sektora avotiem attiecībā uz krāpšanu (OLAF 2014. gada ziņojums) un OLAF ieteikumiem dalībvalstīm, kuri paredz ārkārtīgi nevienmērīgu līdzekļu atgūšanu; aicina Komisiju atbalstīt iniciatīvas, kas paredz palielināt ar krāpšanas gadījumiem saistīto līdzekļu atgūšanas īpatsvaru;

81. mudina Komisiju nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz visiem valstu prokuratūru pieprasījumiem atcelt OLAF darbinieku, tostarp ģenerāldirektora, imunitāti;

82. atzinīgi vērtē to, ka ir pierādījusies OLAF veikto izcelsmes pārbaudžu efektivitāte attiecībā uz preferenciālu tarifa pasākumu atbilstības noteikšanu, un aicina dalībvalstis ņemt vērā šo pārbaudžu rezultātus un veikt visus vajadzīgos un piemērotos pasākumus atbilstīgi ES muitas tiesību aktu noteikumiem; lai novērstu zaudējumus ES budžetā saistībā ar to preferenciālas tirdzniecības nolīgumos paredzēto preču importu, kurām nepiemēro preferenciāla tarifa režīmu, aicina Komisiju arī turpmāk pārbaudīt, vai dalībvalstis ar savstarpējās palīdzības (SP) paziņojumiem uzlabo savu riska pārvaldības sistēmu un kontroles stratēģiju efektivitāti; turklāt prasa Komisijai pārbaudīt veiktos pasākumus saistībā ar dalībvalstu apņemšanos īstenot *ex post* novērtējumus attiecībā uz preferenciālas tirdzniecības nolīgumiem ar ievērojamu ekonomisku, sociālu un ekoloģisku ietekmi, tostarp sistēmu, kas paredz saņēmējvalstīm sniegt regulārus pārskatus par preferenciālas izcelsmes vadību un kontroli;

⁽¹⁾ 2015. gada 11. martā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0062.

Otrdiena, 2016. gada 8. marta

83. norāda, ka absolūts priekšnosacījums ES efektīvai darbībai ir visaptveroša noziedzības apkarošana, tostarp arī attiecībā uz krāpšanu, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ar to saistīto organizēto noziedzību un citām nelikumīgām darbībām, kas skar ES finanšu intereses; uzsver, ka ir sistemātiski jāreaģē uz OLAF ieteikumiem; uzskata: lai uz šiem ieteikumiem varētu reaģēt, dalībvalstu tiesību aktos OLAF būtu jāpiešķir procesuālas tiesības un tādējādi jānodrošina, ka dalībvalstu iestādes šos ieteikumus ievēro un ņem vērā;

84. prasa Komisijai norādīt galvenos iemeslus, kādēļ dalībvalstis neveic izmeklēšanu par lietām, kurās ir aizdomas par krāpšanu saistībā ar ES finanšu interesēm un kuras tām nosūtījis OLAF;

o

o o

85. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) un OLAF Uzraudzības komitejai.
